AUGUSTINUS. FULGENTIUS RUSPENSIS. GENNADIUS MASSILIENSIS. QUODVULTDEUS CARTHAGINIENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. DOMINICUS GUNDISSALINUS. BOETHIUS. LIBER DE CAUSIS. IOHANNES DE RUPELLA

Nordfrankreich, 1. Hälfte 14. Jh. Seite 25r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36540
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

arbitrarias. ꝑ quales. n. formas ire solent cō
mici. ꝑ tales ymagines illat cor meū nec
indelanū hanc certitudinem intentionem q̄
illas rerū ymagines formaliter nec ē ta
le aliquid quē rerū rās nō formaret nisi
ēt magnū aliquid. Ita ⁊ te uita uite mee
grandem ꝑ infinita spacia undq̄ cogitatā
penetrare totam mundi molem ⁊ extra
eam ā̄qua uersum ꝑ mūdi sine timo
ut hūet te terra. hūet celum hūent oīa
⁊ illa simul ent in te. Tu aut mihi sic aut
luci solis nō obstiterit a oculis cor ꝑ aeris huiꝰ
qui sup̄ terram ē quo mihi ꝑ eum tuitiū
penetrans eum nō disrumpendo aut cō
cidendo eum totū. sic tibi pulchram nō
solum celi ⁊ aeris ⁊ maris. sed ⁊ terre corpus
⁊ ex oīb; magis minimis q̄q; ꝑtib; penetra
bile ad capiendam ꝑsentiam tuam ce
ciditq̄ inspiratione intrinsecus ⁊ extrinsecus
ad mirantur omnia que creasti ita subtili
ter q̄ cogitant aliud nō potest nō fallum
erit. illo. n. modo maior ꝑ tire maior
tui ꝑtem hūet et minorem minor. atq;
ita plene sunt omnia. ut amplius tui capere
elefantis corꝑ q̄ passeris quo est ido gā
dius grandiorem q̄q occuparet locum.
atq; ita structuram ꝑtis mundi magnis
magnas. breuis breues. ꝑtes tuas plen
tes faceret nō est aut ita sed dum illuias
tenebras meas. Aut erit in dñs adiuis
illes deceptores ⁊ loquaces muti. qui ñ
ex eis sonabat ilium tuum. Aut erat q̄
d q̄ iam dñi ab india uel ab aethiopia
a nebridi proni solebat ⁊ omnis audiebam
oculi sumus quid erat ē factum. nec ho
que gens tenebrae mole ex adusta mo
le solent opponere. Si. n. pondet aliquid
fuisse noctuinam molabile tu ⁊ corrupti
bile forez. Si aut mihi ea nocere potuisse
diceretur. nulla auferret ea pugnandi
ita pugnandi. ut ādum portio tua ⁊

membrum tuum nil ꝑles de rei sua mis
ceretur. aduersis potestatibus ⁊ nō a te cōs
naturis atq; in tantum ab eis corrupteur
⁊ cōmutaretur. in deteius. ut ab beatitudine
in miseriam uertereturur ⁊ indigere auxi
lio quo eruti purgari q̄q possit ⁊ hanc ē ani
mam cui tuus sermo seruiendi lib̄ ⁊ cō
tumidate pui corrupte integer sub uertitur.
Si ⁊ nisi corruptibil ꝑ ex unia exderetq; sita
tatq; sit te quicquid est id est siam tuam q̄
incorruptibile diceretur falsa q̄ illa omnia
exercitabilia. Si aut corruptibilem id ipsum
iam sim ⁊ prima nocte ab hoiandū. Aut e
rit q̄ illuc ad usus eos omnodo euomendos
a pressura pectoris q̄ nō hūant q̄ exuere
sine horribili sacrilegio cordis ⁊ linguē
sacerdo de te silla ⁊ loquendo. Si ⁊ ego ad hs
q̄ing immutabilem ⁊ incorruptibilem ⁊ ex
nulla ꝑte mutabilem dicem fiirme que
sentirem dñi nisi deum uerum qui fecit
ti nō solum rās aias sed ⁊ corpora. nec tū
mūl aia ⁊ corpora sed omnis ⁊ omnia nō tenue
lum explicatam ⁊ endatam cum mali q̄
cumq; tūcet sic eam qreridam uideam
ut nō ꝑ illam constringerer deum inco
mutabilem mutabilem credere ne ipse
fierem q̄d qrelam. Itaq; secui eam qrela
⁊ tus nō ē uerum q̄d illi dicerent quos
tanto aio fugielum. q̄ uiceliam qreridō
unde malum ēt. ⁊ ex lecy malicia q̄ ori
naretur tuam qui siam ⁊ male pati q̄
siam male facere ⁊ intendelum ut cer
nerem q̄d audielam lib̄um uoluntatis
arbitrium cum ē. ut male fecim ⁊ ure
tum iudicium tuū ut ꝑferemur ⁊ eam
liquide cerneret nō ualeiam. Itaq; acrem
mentis de profundo educere conat ingelar
rem ⁊ sere conatus mergelar rem atq;
rem. sublevalat. n. me in lucem tuam
q̄d tam scielum me hūe uoluntatem
q̄m me uile. Itaq; cum aliquid uellem